

ὁ Καμπανίτης ἄφθονος ἴσῃν τράπεζαν ἀφρίζει,
ὁ δὲ Κορέσης ὄμιλει μετὰ τῆς Βασιλίσσης
καὶ μὲ τὴν λίστα τῶν φαγιῶν συχνὰ τὴν ἀερίζει.

Αὐθημερόν. — Οἱ Συριανοὶ κί' ἡ Συριανὰς ἀκόμα
ὡσάν χαζοὶ μ' ἐκύτταζαν μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα,
κί' ἐγὼ ποῦ εἶμαι, Περικλῆ, τῆς ἀρχοντίας λουλοῦδι
ἐπέδειξα ἴσῃν Συριανούς τὸ φράκο τοῦ Σκουλούδη.

Αὐθημερόν. — Τελείωσε καὶ τοῦ χοροῦ ἡ φέστα
καὶ μὲ τὰ μούτρα ἐπεσα εἰς τοῦ Σουπέ τὰ ρέστα,
εὐχαριστήσας δι' οὐτὸ τὸν Λάμπαν τὸν μεγάλον,
ὅπου ἐχόρτασε κί' ἐμὲ μετὰ τσοῦτων ἄλλων.
Ἐν τούτοις ἂν καὶ τοῦ χοροῦ παρήλθε ἡ βοή
ἡ Συριανὰς δὲν τὸ κουνοῦν ἀπὸ τῆ σάλα βῆμα . . .
ἐνόμισαν πῶς θὰ γλεντοῦν ὡς ἴσῃ ἄλλο τὸ πρῶτ'
κί' εἶδαν τῆς ντουαλέταις των κί' εἶπαν « Μόν ντιέ ! τί
[κρίμα !] ...

καὶ στέκουν μὲ παράπονο, χωρὶς νὰ βγάλουν λέξι,
καὶ μερικαὶς χοροπηδοῦν μονάχαις ὡς νὰ φέξῃ.

Αὐθημερόν. — Τῆς Συριανὰς ἐκ μέσης μου συγκαίρω
κί' ὅσ' ἐξ αὐτῶν εὐτύχησαν νὰ ἔχουν καθβαλιέρο
τὸν τῆς Ἑλλάδος Ἄνακτα εἰς τὸν χορὸν τοῦ Δήμου
ἐμέθυσαν, βρὲ Περικλῆ, μὲ τὰς τιμὰς ἐκεῖνας,
κί' ἐλθοῦσαι ἀπεφάσισαν δι' ὄρκου ἐπισήμου
νὰ μὴ ἴμιλον ἴσῃν ἀνδρας των ἂν δὲν περάσῃ μῆνας.

Εἰκοσιπέντε τοῦ μηνός. — Καὶ τώρα ψάλλε, Μούσα,
τὸ γεῦμα ὅπου ἐγίνε ἴσῃν ξακουσμένα Κρούσα.
Οἱ εὐπατρίδαι πηλαλοῦν καθβάλα οὐ γαιθούρια
κί' ἀκοῦς νὰ παίζου, Περικλῆ, κλαρίνα καὶ σαντούρια,
καὶ μπαζεβάνηδες πολλοὶ μ' ἀντράκλαις εἰς τὸ χέρι
περιχαρεῖς προσδέχονται τοῦ Παλατιοῦ τὰσκέρι.

Αὐθημερόν. — Τί ἐξοχή !.. ψυχὴ μου ἴσῃν Πατήσια !..
Ἐνα μαγκανοπήγαδο καὶ γύρω κυπαρίσσια.
Ὁ Δήμαρχος Τσιροπινᾶς, ἂν κί' ἦτο κουρασμένος,
εἰς τὸ μαγκανοπήγαδον ἐζεύχθη ὁ καυμένος,
κί' ἐκ τούτου ἄφθονον νερὸν ταχέως ἀνασύρας
ἐπότισε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τοὺς τρανοὺς τῆς Σύρας.

Εἰκοσιπέντε τοῦ αὐτοῦ. — Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν
γελαῖ καὶ ἀστειεύεται μὲ τὸν καθένα βλάμη,
καὶ τοῦ κλεινοῦ Τσιροπινᾶ τὸν ζῆλον ἐκτιμῶν
ὕψοσεται ὀγρήγορα ἱππότην νὰ τὸν κάμη.

Ἐρμούπολις αὐθημερόν. — Παντοῦ χαρὰ καὶ γέλως...
τὸ γεῦμα εἶναι, Περικλῆ, σχεδὸν περὶ τὸ τέλος.
Οὐχ ἦττον, ἂν καὶ δωρεὰν σιτίζωμ' ἐδῶ πέρα,
μοῦ ἐγίν' ἐπιθυμητὴ τῶν Ἀθηνῶν ἡ λέρα.

ἐδῶ τὸ κλίμα φαίνεται πολὺ δὲν μὲ σηκώνει,
καὶ στείλε μου, παρακαλῶ, ἓνα κουτί μὲ σκόνη,
ἐγὼ δὲ ὅταν μὲ καλὸ καὶ πάλιν ἴσῃ ἀνταμῶσω
ἓνα κουτί περίφτημα λουκούμα θὰ σοῦ δώσω.

Αὐθημερόν. — Κατέλαμψε τῶν Συριανῶν ἡ σφαῖρα...
νὰ ὄσῃς πυροτεχνήματα καὶ ἄστρα ἴσῃν ἀέρα.
Ἄστράπτει ὄλος ὁ λιμὴν τῆς Σύρου μὲ φανούς
καὶ ἡ σελήνη ὠχρίξ ἴσῃν ἴσῃν οὐρανοῦς.
Ἐθάμβωσαν τὰ μάτια μου τῶν Συριανῶν τὰ πλούτη,
κί' ὅσο ποτὲ ὁ Ναύαρχος δὲν ἔκαψε μπαροῦτι
εἰς τὸ μακρὸν διάστημα τῶν ναυτικῶν ἀγώνων
οἱ Συριανοὶ τὸ ἔκαψαν εἰς μίαν νύκτα μόνον.

Αὐθημερόν. — Καλὴ ἀρχὴ φωτοχουσίας τρίτης,
κί' ὁ Βασιλεὺς καθήμενος ἐπὶ τῆς Ἀμφιτρίτης
μονάχος ἐφιθύριζε « μὰ τί χαζοὶ καὶ τούτοι !...
«δὲν μοῦ τὰ δίνουν μετρητά, μόνον τὰ καὶν μπαροῦτι.»

Αὐθημερόν. — Τὸ εἶδειε πραγματικῶς ἡ Σύρος . . .
εἰς τὸν ἀέρα καλεται τῶν θαλασσοῦν ὁ ἦρωας,
κί' ἐγὼ φωνάζω, Περικλῆ, ὄρων τοὺς οὐρανοῦς :
«ἀπάλλαξόν με, Κύριε, ἀπὸ τοὺς Συριανοὺς.»

Αὐθημερόν. — Ἐσάστισε ὁ κάθε πατριώτης
κί' ἄς κάμη μὲ ἐπίσκεψι ἐδῶ κί' ὁ Τσιριγώτης.

Αὐθημερόν. — ἴσῃν Φασουλῆ εἶπε νὰ μὴν ξεχάνῃ
καὶ εἰς τὴν ἀπουσίαν μου τὴν Ἀλεποῦ νὰ πιάνη.

Αὐθημερόν. — Οἱ πρόγονοι εὐρήκαν τὸν μελαῖ των
καὶ οἱ Τζαννηδες ἴσῃν ἴσῃν τὰ μαλλοκέφαλά των,
καὶ τώρα τὰ κεφάλια των κτυποῦν οἱ φουκαράδες
κί' ἄλοι ἄλοι φωνάζουσε καὶ κλαῖνε τοὺς παράδες.

Αὐθημερόν. — Δὲν λησμονῶ τὰς τελετὰς ἐκεῖνας . . .
οἱκ τράνοιτ μούντι γκλόρια καὶ φθάνω εἰς Ἀθήνας.

Αὐθημερόν. — Τὴν γλῶσσα μου ἂν θέλῃς νὰ γλυτώσῃς,
ἐτοίμασε τὸ ξόλο σου νὰ μὲ ξυλοφορτώσῃς.

Τὴν αὔριον ἐκ νέου ἐκδίδεται ἀκμαία
ἡ τοῦ Καλαποθάκη ἐφημερίς «Σημαία.»

Ἄφου πολλοὶ τὰ ἔβαλαν μ' ἐμὲ τὸν φουκαρά
καὶ ἴσῃν Ρωμῆο συνδρομητὰς ἐγγράφουν ὅταν θέλουν,
γί' αὐτὸ κί' ἐγὼ ἐθύμωσα καὶ λέγω σοδαρὰ
πῶς ὅσοι μόνον πρὸς ἐμὲ τὴν συνδρομὴν δὲν στέλλουν
καὶ πληρωμῆς ἀπόδειξιν ὁ ἴσῃς δὲν τοὺς κάνω,
γιά τούτους δὲν ἐνέχεται ἡ μούρη μου καθόλου,
κί' ἄς μὴ φορτώνονται συχνὰ ἴσῃν ἴσῃν μου ἀπάνω,
νὰ μὴν τοὺς στείλω ἀναυλα κί' ἐγὼ κατὰ διαβόλου.

Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν σᾶς κάνω — πῶς ἴσῃν σπῆτι μου ἀνέβη,
ἴσῃν Νεάπολιν ἀπάνω, — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Εὐδῆ, — ὄσῃ ἴσῃν λάδι, τρεῖς ἴσῃν ξύδι,

μὲ Χιμεῖον μὲ μὴ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὴ χῆρα δίχως ἀνδρα, — πούταν ἄλλοτε μαμμῆ.

Τύποις τοῦ Σταυριανοῦ — τοῦ ἱππέως τοῦ κλεινοῦ.